

Ἐλεύθερη Πληροφόρηση

ΔΕΛΤΙΟ
ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗΣ
ΕΝΗΜΕΡΩΣΗΣ

ΕΚΔΟΤΗΣ: Ὁ Μητροπολίτης Ἀττικῆς καὶ Μεγαρίδος ΝΙΚΟΔΗΜΟΣ
Ἀριθμός φύλλου 82 1 Ἀπριλίου 2002

2004 μετὰ Χριστό...

Ὁ 2004 ἔχει σημανθεῖ ὡς ὁρόσημο γιὰ τὴν ἐλληνικὴ πατρίδα. Κάτι σὰν σταθμός συνάντησης μέ τὴν αἰώνια δόξα. Σὰν ἱστορικὴ ἀναβάπτιση τοῦ ἐλληνικοῦ χώρου καὶ ἀνύψωση τοῦ κάθε Ἑλλήνα (καὶ τοῦ Ὀλυμπιονίκη ἀθλητῆ καὶ τοῦ ἐθελοντῆ ὁδοκαθαριστή) στό βάθρο τῆς ὑπέρτατης τιμῆς καὶ τῆς οἰκουμενικῆς ἀναγνώρισης. Ὅλοι ἔμεῖς θά βιώσουμε καὶ θά δείξουμε τό μεγαλεῖο τῆς φυλῆς. Καὶ ὅλοι οἱ ξένοι θά γονατίσουν καὶ θά προσκυνήσουν τό ἀθάνατο ὀλυμπιακό πνεῦμα καὶ τίς ἀθλητικές ἐπιδόσεις τῆς σύγχρονης ἐλληνικῆς νιότης.

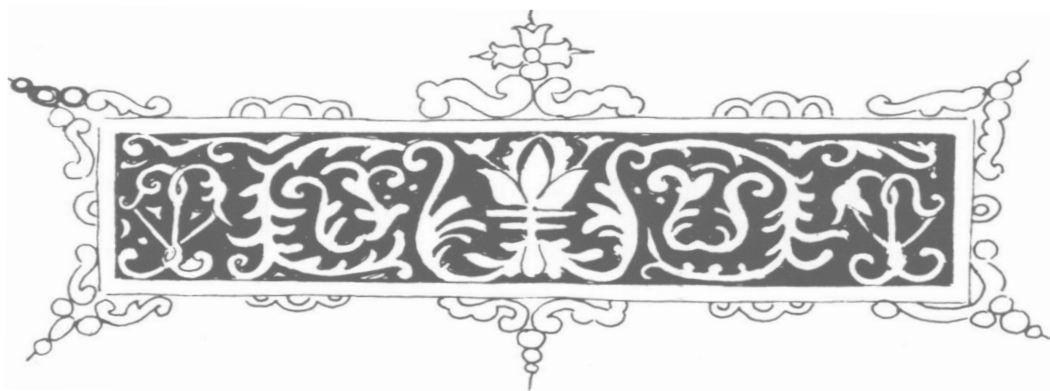
Ἐν ἀντικρίζω μεμψίμοιρα ἢ ἐπικριτικά τίς ἐργώδεις προετοιμασίες τοῦ σημαντικοῦ ἀθλητικοῦ γεγονότος. Ἄν καί, μέ τούς μεγαλόπνοους προγραμματισμούς καὶ μέ τὴν ἐμπορικὴ ἄμιλλα, πού συμπορεύεται μέ τό ἄγχος γιὰ μεγάλες, ἴσως καὶ ἰδιοτελεῖς, ἐπιδόσεις, ἢ ὀλυμπιακὴ προοπτικὴ ἄθλησης ἀπωθεῖται ὀλοένα καὶ περισσότερο στή σκιά καὶ ἄλλες ἐπιδιώξεις κυριαρχοῦν στό τηλεοπτικὸ προσκήνιο καὶ στὰ ἐργοτάξια τῶν σχεδιασμῶν καὶ τῆς δουλειᾶς. Ἡ ἄθληση δέ δείχνει νὰ εἶναι ὁ κύριος στόχος. Καὶ τό λιτό, ἀλλά δοξασμένο, στεφάνι τῆς ἐλῖας δέ θεωρεῖται ἱκανὸ ἔπαθλο, γιὰ νὰ στεφανώσῃ τὰ κεφάλια τῶν

νικητῶν. Σκοτεινά παρασκήνια δουλεύουν, γιά νά καρπωθοῦν τήν εὐκαιρία. Καί λάγνοι τῆς δόξας καί τοῦ χρήματος κινοῦνται μεθοδικά, γιά νά ἀποσπάσουν τήν παγκόσμια ἀναγνώριση ἢ νά ἀρπάξουν τό περιεχόμενο τῶν πολυκλαδικῶν ταμείων.

Τό ἐρώτημα, πού μέ συνέχει καί μέ πιέζει, εἶναι τοῦτο: Πατοῦμε τό 2002 μετά Χριστό καί περπατᾶμε, μέ βῆμα γοργό, πρὸς τό 2004. Ἔχουμε πίσω μας δυό χιλιετίες ἱστορίας. Δόξας καί ἀδοξίας. Ζωῆς καί θανάτου. Δημιουργίας καί ἀποτυχιῶν. Προβολῆς στό στερέωμα ἀθλητῶν τοῦ πνεύματος καί προσώπων τῆς ἐσχάτης ἀλλοτρίωσης καί τῆς διαφθοράς. Μιά ζύμωση, πού, ἀπό μόνη της, προσμετράει τό μέγεθος “ἄνθρωπος” καί τήν ἀξία, πού ἔχει ἡ πνευματική του ἄσκηση καί ἡ ἄθληση στό γήπεδο τῆς κοινῆς πορείας καί τῆς κοινῆς ἀγωνίας. Ὅλο αὐτό τό πνευματικό θησαύρισμα δέν μᾶς ἀπασχολεῖ; Δέν μᾶς κεντρίζει; Δέν μᾶς ἐμπνέει νά συνεχίσουμε τή μακρά καί γόνιμη παράδοση τῆς ἄθλησης, ἔτσι, πού νά μάθουμε ἐμεῖς οἱ ἴδιοι καί νά πληροφορηθοῦν καί τά παιδιά μας, πώς «ἡ σωματική γυμνασία πρὸς ὀλίγον ὠφέλιμος, ἡ δέ εὐσέβεια πρὸς πάντα ὠφέλιμος ἐστίν, ἐπαγγελίαν ἔχουσα ζωῆς τῆς νῦν καί τῆς μελλούσης»; (Α΄ Τιμοθ. δ 8).

Κάνετε ζάπινγκ στά κανάλια τῆς κουλτούρας καί τῆς ὑποκουλτούρας. Μελετεῖστε μέ προσοχή τίς φανταχτερές γιγαντοαφίσσες, πού κρέμονται στά κεντρικά σημεῖα τῶν μεγαλοπόλεων μας καί στίς ἀπρόσιτες γωνιές τῆς ὑπαιθρῆς χώρας. Ξεφυλλίστε τίς ἐπίσημες ἀνακοινώσεις τοῦ κοινοβουλίου μας καί τῶν ὀργανισμῶν, πού δίνουν βηματισμό στήν ἄλκιμη νεολαία μας. Θά βρεῖτε ὄγκο ὑλικοῦ, πού ἀναφέρεται στήν Ὀλυμπιάδα τοῦ 2004. Ἀλλά δέ θά βρεῖτε ἵχνος ἀγωνίας καί-κατά προέκταση-ἀγωγῆς, γιά ἐπίδοση καί πρόκριση στά πνευματικά ἀθλήματα. Τό ἀθλημα τῆς ἐντιμότητος, ἡ ἐπίδοση στήν ἄσκηση τῆς ἀνθρωπιάς καί τῆς ἀγάπης, ἡ προετοιμασία γιά τήν ἀναμέτρηση μέ τήν ἀρρώστια καί μέ τό θάνατο, ὅλες αὐτές οἱ πνευματικές ἀναζητήσεις καί κατακτήσεις ἔχουν περάσει ἔξω ἀπό τό στίβο. Καί στόν ἀγωνιστικό χῶρο ἔχουν μείνει μόνο τά προγνωστικά τοῦ ποδοσφαίρου καί τά ὑπόλοιπα τυχερά παιχνίδια, πού εὐτελίζουν τήν ὑπαρξη καί ἐκτρέπουν τήν ἀγωνιστικότητα σέ ἐγκληματικότητα.

Αποτελεῖ τραγική κατάληξη, στήν ἀρχή τῆς τρίτης χιλιετίας, 2002 ἄχρονα μετά τή γέννηση τοῦ Χριστοῦ μας καί μετά ἀπό τή μακρότατη παράδοση τῶν πνευματικῶν ἀγώνων, πού ἀνέδειξε ἥρωες καί ἁγίους, ἡ ἀδυναμία καί ἡ ἀναπηρία γιά ἀγῶνες τοῦ πνεύματος.

Βρυχηθμός λέοντα ἢ λεοντή;

ή θεωρήσετε βρυχηθμό λέοντα τις ἐντυπωσιακές ἐμφανίσεις στά τηλεοπτικά ἐκκλησιαστικά σόου καί τις ἀνέλεγκτες κορώνες τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Χριστοδούλου. Μή παρασυρθεῖτε ἀπό τήν ἐντυπωσιακή, θεατρική σκηνοθεσία τῶν ἐμφανίσεών του καί τόν ἐγγράψετε, ὡς κρίκο ἀληθινό καί πολύτιμο, στήν ἀλυσίδα τῶν θαρραλέων, ἀγωνιστῶν ποιμένων, πού κοσμοῦν τό εἰκονοστάσι τῆς Ἐκκλησίας μας καί συνεγείρουν τις καρδιές μας. Ὅλα αὐτά ἀποτελοῦν στοιχεῖα μιᾶς λεοντῆς. Διάκοσμο τηλεοπτικό. Τεχνάσματα γιά πρόκληση ἐντυπώσεων καί ὑποκλοπή τῆς λαϊκῆς ἐπιδοκιμασίας.

Οἱ Πατέρες τῆς ἀγιότητας Ἐκκλησίας μας, δέν ἐμφάνιζαν τή γενναιότητα ὡς τρύκ ἐπικοινωνιακό. Ὡς δόλωμα γιά τήν ἄγρευση τῆς λαϊκῆς ἐμπιστοσύνης καί προώθηση τῆς δημοτικότητας στά ὕψη τῆς κινηματογραφικῆς κλίμακας. Ἀνηφόριζαν στό Γολγοθά τῆς διακονίας τους μέ πίστη ἀνυποχώρητη καί μέ φρόνημα ἀγω-

νιστικό ἀδούλωτο. Μέ νηφάλια, φιλειρηνική διάθεση, ἀλλά καί μέ ἄκαμπτη παρρησία, πρὸς κάθε κατεύθυνση. Πρὸς τοὺς ἐμπόρους τῶν ὑπολειμμάτων τῆς παρακμασμένης εἰδωλολατρίας. Καί πρὸς τοὺς ἀσυνείδητους ἐκμεταλλευτές τῶν προνομίων τῆς ἱερωσύνης καί τῆς ἐμπιστοσύνης τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ σώματος. Προχωροῦσαν κηρύσσοντας τήν ἀλήθεια καί ἀκτινοβολώντας τήν ἀγιότητα. Μέ ὄραμα τή σπονδή τοῦ αἵματος στή βάση τοῦ Σταυροῦ. Καί μέ προσανατολισμό τῆς ἐλπίδας στήν αἰώνια πόλη τῆς ἀτέρμονης ἀπόλαυσης τοῦ δοξασμένου προσώπου Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ἀντίθετα πρὸς τήν ὀλοκάθαρη παράδοση τῶν Πατέρων μας, ὁ σημερινός διαχειριστής τοῦ ἀποστολικοῦ χαρίσματος, ὁ Ἐπίσκοπος τῶν Ἀθηνῶν, ἐπενδύεται εὐκαιριακά τή λεοντή τῆς γενναιότητας καί ὑποδύεται τόν ἄκαμπτο ἀγωνιστή, γιά νά εἰσπράξει ἀπό τις λαϊκές μάζες τόν κούφιο ἔπαινο καί τήν κοσμική καταξίωση.

Ἡ ἱστορία μᾶς κληροδότησε αὐθεντικές καί συγκλονιστικές βιογραφίες Ἐπισκόπων, πού ὑπόγραφαν πάντα τίς πράξεις τῆς ζωῆς τους μέ τό αἷμα τῆς καρδιάς τους. Βημάτιζαν διακριτικά, ἀλλά καί ἄφοβα. Μέ τή σεμνότητα καί μέ τήν ταπείνωση θησαυρισμένες στή μυροθήκη τῆς ψυχῆς τους καί ξέχειλες στήν ὄψη τοῦ ἀσκητικοῦ προσώπου τους. Καί μέ τό λόγο τῆς παρρησίας πρόχειρο στά χεῖλη. Ἔτοιμοι *“ἀεί πρός ἀπολογίαν παντί τῷ αἰτοῦντι λόγον”* γιά τήν προσήλωση τῆς ἀγάπης τους στό Σταυρωμένο Υἱό τοῦ Θεοῦ καί γιά τό περιεχόμενο τῆς ἐλπίδας τους (Α΄ Πέτρ. γ΄ 15). Μέ τό ἀγιασμένο χέρι τους πάντοτε ἀπλωμένο σέ εὐλογία καί σέ ἀγαπητική προσφορά. Καί μέ τήν ἐγρήγορη καί τή νήψη, μή τυχόν καί θυσιάσουν τήν ὁλοκληρία τῆς ἀγιοσύνης καί τῆς ἀφοσίωσης στή διαπλοκή τῶν κοσμικῶν ἐπιδείξεων.

Τά παραδείγματα τῶν ἁγίων αὐτῶν μορφῶν ἀποτελοῦν ὀριοθέτηση προδιαγραφῶν γιά κείνους, πού, μέ βαθειά αἴσθηση τῆς εὐθύνης τους, ἐπωμίζονται τό ἐπισκοπικό ὑπόρρημα. Ὑπομνήσεις, καθημερινές ἀπαράβατου χρέους. Χαράγματα πορείας καί λεξικογραφήσεις συμπεριφορῶν. Ὅποιος ἀνταποκρίνεται στή μεγάλη πρόσκληση τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ Σώματος καί προσέρχεται νά ἐνταχτεῖ στήν ἀδιάκοπη καί ἀδιάσπαστη ἀλυσίδα τῆς ἀποστολικῆς διαδοχῆς, ἔχει χρέος νά περιβληθεῖ τήν ταπείνωση τοῦ ἁμνοῦ, τήν παρρησία τοῦ λέοντα καί τήν ἐτοιμότητα τοῦ μάρτυρα. Νά μή ἀφήνεται νά ρίξει κλεφτές, νοσταλγικές ματιές στίς καθέδρες τῆς ἐγκόσμιας δόξας. Ἀλλά, ἀνεπηρέαστος, νά

λιτανεύει τόν καταματωμένο Σταυρό. *“Οὐ μόνον δεθῆναι, ἀλλά καί ἀποθανεῖν ἐτοιμῶς ἔχων ὑπέρ τοῦ ὀνόματος τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ”* (Πράξ. κα΄ 13).

Τό πρότυπο αὐτό, δυστυχῶς, δέν ἀναπαράγεται στό προφίλ τοῦ σημερινοῦ προκαθημένου τῶν Ἐπισκόπων τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος. Ἡ τετράχρονη διαδρομή του δίνει ἄλλο στίγμα καί ἐντελῶς παραλλαγμένα στοιχεῖα συμπεριφορᾶς. Σέ πρῶτο πλάνο, μπροστά στό μικρόφωνο καί στήν κάμερα, ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Χριστόδουλος ἐμφανίζεται τολμηρός. Ἀποφασισμένος νά κηρύττει ἀνόθευτο τό Εὐαγγέλιο καί νά ἐλέγχει ἀδυσώπητα τίς παραχαράξεις τῆς ἐθνικῆς κληρονομιάς καί τά βλαστήματα τῆς διαφθορᾶς. Δηλώνει ἐμφαντικά, ὅτι δέν κάμπτεται καί δέ φοβᾶται. Καί ὅτι δέ διστάζει, γιά τήν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ καί γιά τήν πραγμάτωση τῆς ἀποστολῆς του, νά διαρρήξει τούς δεσμούς του μέ τό κατεστημένο τοῦ *“κόσμου τούτου”* καί νά ἀποδεσμευτεῖ ἀπό τίς ποικίλες ἀλλοιωτικές ἐξαρτήσεις.

Πίσω, ὅμως, ἀπό τή λεοντή τῆς ὑποκριτικῆς τόλμης, ὁ σημερινός Ἀρχιεπίσκοπος, ἢ, ἀκριβέστερα, ὁ Σουλτάνος τῆς Ἐκκλησίας, προδίδεται, ὅτι λειτουργεῖ σέ μόνιμο κλίμα φόβου καί ταραχῆς. Βρίσκεται σέ ἀδιάκοπη ἀναμέτρηση μέ τό φάσμα τῆς ἀγωνίας καί τῆς ἐνοχῆς. Μέ τόν κίνδυνο τῆς ἀποκάλυψης τῶν προσωπικῶν του ἀδυναμιῶν καί τῆς διαφθορᾶς τῶν παραγόντων τοῦ περιβάλλοντός του. Συνοδοιοπορεῖ μέ τό σκοτεινό εἶδωλό του, πού, ἐνῶ τό ἐμφανίζει δημόσια ὡς ὑπόδειγμα ἥρωα, τό φωτογραφίζει, στή μοναξιά τῆς ἀρχιεπισκοπικῆς του

χλιδής, δειλό και άτολμο. Τρομακτικά άνίκανο νά αντιμετώπισει τήν επί- κείμενη θύελλα τών αποκαλύψεων. Τήν αντιμετώπιση τών οργανωμένων έσωτερικών αντιπάλων του και τών εκπροσώπων τής άθνης σύγχρονης κουλτούρας μέ τή δημοσιοποίηση τών πονηρών τεχνασμάτων του και τών σκανδάλων του άρχιεπισκοπικού του οίκου.

Τά τυπώματα τής δειλίας του, παρό- λο, πού άγωνίζεται συστηματικά νά τά καλύπτει μέ τό ύλικό τής δημοσιο- γραφικής παραπληροφόρησης, μέ- νουν βαθειά και διακρίνονται από εκείνους, πού ζοϋν έξω από τό μέγαρο τών σχεδιασμών του και τής εύωχίας του, αλλά έχουν τήν εύχέρεια νά απο- κρυπτογραφοϋν τό μυστικό κώδικα τής έκκλησιαστικής συμπεριφοράς. Καί τά συμπεράσματα διαχέονται και έπηρεάζουν άρνητικά τήν κοινή γνώ- μη.

Πεταχτά, καταχωρῶ και ύπογραμ- μίζω κάποια από τά φαινόμενα, τά δη- λωτικά τής διπλοπροσωπίας του προ- καθημένου. Τής προβολής του μέ τή λεοντή τής γενναιότητας σέ στημένες εμφανίσεις. Καί του έμφοβου κουβα- ριάσματός του μετά από τίς συγκε- κριμένες έκτροπές, πού αλλοιώνουν και αλλοτριώνουν τήν έκκλησιαστική παράδοση.

1. Τέσσερα όλόκληρα χρόνια κά- θεται ήγεμονικά στόν θρόνο τών Ά- θηνών ο κ. Χριστόδουλος. Στό μακρό αυτό διάστημα δέν αποτόλμησε νά άν- τιμετώπισει οϋτε μιά περίπτωση φαύ- λου ρασοφόρου, πού βρωμίζει μέ τίς πράξεις του τά ένδότερα του Ίερου Θυσιαστηρίου και τά σκηνώματα του

έκκλησιαστικού πληρώματος. Κατά τήν επίσημη ένθρόνισή του εμφανί- στηκε άποφασιστικός και γενναίος. Ύποσχέθηκε, μέ ύφος σοβαροφανές, πού δέν άφηνε περιθώρια γιά άμφι- σβήτηση, άξιοκρατία και κάθαρση του Σώματος τής Άρχιερωσύνης και τής Ίερωσύνης από τά παράσιτα τής κρα- γμένης διαφθοράς. Άλλά, στή μακρά διαδρομή τών τεσσάρων χρόνων, δέν έκανε τίποτα γιά τήν ενεργοποίηση τών διακηρυγμένων σχεδίων του. Οϋτε τήν παραμικρή κίνηση. Οϋτε καν άπόπειρα μετακίνησης μέρους τής κόπρου του Αϋγείου από τό πανσέβα- στο Ίερό Βήμα. Δέν έπιασε από τό αϋτί (έστω συμβολικά), οϋτε ένα διε- φθαρμένο ρασοφόρο γιά νά τόν πε- τάξει έξω. Άντίθετα, όλοι αϋτοί, οί σπιλωμένοι και κραγμένοι, συνωστί- ζονται επιδεικτικά στήν “αϋλή” του. Του προσφέρουν κολακεΐες και βαρύ- τιμα δώρα. Καί μετέχουν αδιάκοπα στήν προκλητική εύωχία του και στήν ήγεμονική συνοδεία του.

Έχει καταντήσει πιά κοινός τόπος και άνεξάντλητη πηγή σχολίων, στόν καφέ του κουτσομπολιού και του μελαγχολικού προβληματισμού και στόν καναπέ τής καθημερινής άλληλο- ενημέρωσης, ή έκδίπλωση τών περι- στατικών τής άρχιεπισκοπικής εϋ- νοιας πρός τούς φαύλους. Καί ανα- παράγονται τά έρωτήματα: Γιατί ο Χριστόδουλος δέν τολμάει νά άντιμε- τωπίσει τόν όχειτό, πού κυλάει στους αϋλακες τής άρχιερωσύνης και τής ίερωσύνης; Καί γιατί, ένῶ κακίζει, από τό πρωϊ ίσαμε τό βράδυ, τή χυδαία συμπεριφορά τών σκυταλοδρόμων τής κοσμικής αναρρίχησης, δέν κατευ- θύνει ποτέ τό στυπτικό του λόγο στα

ἄντρα τῆς ἀνιέρης, πολυεπίπεδης ἐκμετάλλευσης τοῦ ἀρχιερατικοῦ καί τοῦ ἱερατικοῦ χαρίσματος;

Ἡ ἀπάντηση, πού δίνουν ὅλοι στήν παράξενη αὐτή ἀρχιεπισκοπική συμπεριφορά, εἶναι ὁμόγνωση καί ὁμόφωνη. Πίσω ἀπό τή λεοντή ὑπάρχει ἡ ἀδυναμία καί ὁ φόβος. Ἡ ἐπιφύλαξη ἢ ὁ τρόμος τῆς ἀνοιχτῆς ἀπειλῆς, ὅτι ἡ τολμηρή ἀναμέτρηση μέ τήν κατεστημένη διαφθορά, μπορεῖ νά λειτουργήσει ἀρνητικά. Νά ἀνοίξει τοὺς ἄσκους τοῦ Αἰόλου. Νά ρθεῖ στήν ἐπιφάνεια τό προσωπικό του χρεωστικό. Ἡ διαφθορά τοῦ οἴκου του. Καί τό ἔλλειμμα ἥθους ὁλόκληρου τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ χώρου.

Ὁ κ. Χριστόδουλος μουδιάζει κυριολεκτικά, ὅταν συλλογίζεται, ὅτι οἱ ἀποκαλύψεις αὐτές μποροῦν νά συμπίεσουν τήν ἀξία τῶν μετοχῶν τῆς δημοτικότητας, πού τίς ἔχει εἰσαγάγει στό χρηματιστήριο τῶν μέσων μαζικῆς ἐνημέρωσης.

2. Μιά δεύτερη παράμετρος τῆς προβληματικῆς. Ὅλοι γνωρίζουν, ὅτι, στό διάστημα τῆς θητείας του, ὁ κ. Χριστόδουλος κίνησε μέ ἐπιμονή καί μέ προσποιητό ἡρωϊσμό κάποια θέματα, πού τὰ θεώρησε καί τὰ ἐμφάνισε ὡς “μεῖζονα”. Βγῆκε στά παράθυρα τῶν τηλεοράσεων καί φώναξε, πῶς ἀναλαμβάνει ρόλο ἐκκλησιαστικοῦ καί ἐθνικοῦ μπροστάρη. Γιά νά σώσει τή χώρα ἀπό τόν πνευματικό ἀποχρωματισμό. Ἡ γιά νά ἐπαναφέρει τήν Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος καί ὁλόκληρη τήν Ὁρθοδοξία στήν τροχιά τῆς Κανονικότητας καί τῆς Πατερικῆς ἀκρίβειας. Καί, μεθυσμένος ἀπό τό κρασί τῆς ἐξουσίας καί τῆς ὑστεροφημίας,

ὁργάνωσε συλλαλητήρια καί κάλεσε τό λαό νά τόν ἀκολουθήσει στή μεγάλη του ἐκστρατεία καί στή μάχη γιά τήν προβολή τῶν ἱερῶν καί τῶν ὁσίων τῆς φυλῆς. Ὅμως, σέ κάποια στροφή τοῦ δρόμου τῆς μεγαλόπνοης(!) ἐκστρατείας του, σταμάτησε ἀπότομα. Αἰφνιδιαστικά καί ἀπρόσμενα. Κατέθεσε τὰ ὅπλα. Καί ἀναζήτησε “μορατόριουμ” μέ τοὺς ἀντιπάλους του. Σύμφωνο κατάπαυσης τοῦ πυρός καί παραπομπῆς τῶν αἰτημάτων του στίς ἐλληνικές καλὲνδες.

Ὁ ἴδιος, προσπαθώντας νά δικαιολογήσει τίς ὀπισθοχωρήσεις του, διακήρυξε καί ἐξακολουθεῖ νά διακηρύττει καθημερινά, ὅτι τὰ θέματα παραμένουν ἀνοιχτά. Καί ὅτι ὁ ἀγώνας θά συνεχιστεῖ ἴσαμε τήν τελική νίκη. Ἀλλά ὅλοι γνωρίζουν, ὅτι τὰ “μορατόριουμ”, πού τὰ συνέταξε καί τὰ ἐξήγγειλε μονόπαντα, ἀποτελοῦν πράξεις ἄτακτης ὀπισθοχώρησης, ἀποβολή τῆς λεοντῆς τοῦ θαρραλέου ἡγέτη καί περιβολή τοῦ σχήματος καί τοῦ ἐνδύματος τοῦ λιποτάκτη.

Ὁ δημοσιογραφικός κόσμος, ἀλλά καί μιὰ σημαντική μερίδα τοῦ πληρώματος τῆς ἐλληνικῆς Ἐκκλησίας, συζητοῦν τὰ φαινόμενα. Καί ψάχνουν νά βροῦν καί νά διαβάσουν τήν κρυφὴ σελίδα. Τὰ κίνητρα αὐτῆς τῆς “ἐπαμφοτερίζουσας” συμπεριφορᾶς. Τὰ αἷτια τῆς ἀσυμβατότητας τῶν ἡρωϊκῶν σαλπισμάτων καί τῶν ἐξορμήσεων μέ τίς δειλές ὑποχωρήσεις. Τῆς ἐξόφθαλμης ἀναντιστοιχίας τῶν προγραμματικῶν του δηλώσεων καί τῶν εὐκαιριακῶν του ξεσπασμάτων πρὸς τίς ἀναδιπλώσεις του, πού τόν ἐγκλωβίζουν

στήν αδράνεια καί στήν ἄγωνα μεψιμοιρία.

Ἐκ τῶν σχισμῶν τοῦ ἀρχιεπισκοπικοῦ περιβάλλοντος καί ἀπό τή δημοσιογραφική ἐπεξεργασία τῶν ποικίλων δεδομένων, ἀποκρυσταλλώνονται οἱ παρακάτω διαπιστώσεις.

1. Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Χριστόδουλος κουβαλάει ἕνα βεβαρυμένο ἱστορικό παρελθόν. Καί τόν συνέχει ὁ φόβος τῆς ἀποκάλυψής του. Οἱ ἐκκλησιαστικοί λειτουργοί, πού ζοῦν καί κυκλοφοροῦν μέσα στά ἰδιότυπα μαγευρεῖα τῶν Συνοδικῶν ἀνταλλακτηρίων, ἀλλά καί οἱ πολῖτες, πού παρακολουθοῦν ἀπό κοντά τίς πράξεις τῆς σκοτεινῆς διαπλοκῆς, γνωρίζουν πολύ καλά, ὅτι ἡ προώθηση τοῦ κ. Χριστοδούλου στό Μητροπολιτικό θρόνο τῆς Δημητριάδος, κατά τό 1974, ἦταν μιά διαδικασία σκοτεινοῦ παρασκηνίου, ἀνέντιμης συναλλαγῆς, ἀντικανονικῆς ἐκδίωξης τοῦ κανονικοῦ Μητροπολίτη αὐτῆς τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἐπαρχίας καί εἰσπήδηση, πού οἱ Ἱεροί Κανόνες τῆς Ἐκκλησίας μας τήν κολάζουν μέ καθαίρεση. Τήν ἀνωμαλία αὐτῆς τῆς ἐγκατάστασης τήν ὑπαινίχτηκε σέ μιά “ἐκ βαθέων” συνέντευξή του ὁ Χριστόδουλος, ἀμέσως μετὰ τήν ἐκλογή του σέ Ἀρχιεπίσκοπο. Ὁμολόγησε, ὅτι πῆγε στό Βόλο μέσα σέ συνθῆκες ἀνώμαλες, γιατί ὁ προκάτοχός του στερήθηκε τήν ποιμαντική του ἀρμοδιότητα καί ἀπομακρύνθηκε ἐντελῶς ἀντικανονικά. Ἀλλά, μετὰ ἀπό αὐτή τήν ὁμολογία, δέν ξαναγύρισε στή μαύρη σελίδα. Καί δέν ἐπιχείρησε, οὔτε μιά φορά νά ἀπολογηθεῖ γιά τήν ἀνέντιμη πράξη του, τήν εἰσπήδηση “ἀλλαχόθεν” στήν πνευματική οἰκογένεια τοῦ ἀξιοσέβαστου

ἀδελφοῦ του, πού τόν φόρτωσε μέ τήν ἐνοχή τῆς πνευματικῆς “μοικείας”.

Τό ἐνδεχόμενο ἡ ἱστορία αὐτή νά κυλήσει ξανά στήν ἐπικαιρότητα καί ὁ δημοσιογραφικός κάλαμος νά σκάψει τή χωματερή τῶν ἀνομιῶν του, τόν κάνει νά στέκεται ἐπιφυλακτικός καί ἔνοχα συγκρατημένος. Νά ἀποφεύγει τίς ἀναφορές στό κομμάτι αὐτό τῆς ἱστορίας του. Νά τροποποιεῖ τοὺς σχεδιασμούς του καί νά ἀποσύρει τά αἰτήματά του, πρίν ἡ ἔνταση ἀνοίξει ρωγμές στά στεγανά τοῦ προσωπικοῦ του φακέλλου.

Ὅλοι θυμοῦνται, πῶς ἀντέδρασε, ὅταν ἡ δημοσιογραφική περιέργεια ἔρριξε γρήγορες, ἐξεταστικές ματιές στίς σελίδες τῆς ζωῆς του, πού τίς ἔγραψε κατά τήν περίοδο τῆς δικτατορίας. Τά ἐρωτήματα τόν κατατρόμαξαν. Καί, ἀντί νά ἀποκριθεῖ μέ τήν ἀξιοπρέπεια τολμηροῦ ἡγέτη, προσπάθησε νά διαφύγει ἀπό τήν πίσω πόρτα. Ἀπολογήθηκε, πῶς, κατά τήν περίοδο ἐκείνη σπούδαζε(!!!) καί διάβαζε(!!!) καί, ἐξ αἰτίας τῆς ἀπορρόφησής του στό καθῆκον τῆς σπουδῆς, δέν παρακολουθοῦσε τά τρέχοντα γεγονότα καί δέν ἤξερε τί γίνεται. Κουτοπόνηρη ἀπάντηση, πού δέν ἐκφράζει αἰσθήματα γενναιοῦς, ἀλλά ἀποτελεῖ προσπάθεια ἁτακτικῆς φυγῆς.

Θά μπορούσα νά ἀναφέρω πολλά παρόμοια περιστατικά. Ἀλλά δέ θέλω νά μακρύνω τήν ἔρευνα. Ἐντοπίζω τήν προσοχή τῶν ἀναγνωστῶν μου σέ μιά ἀκόμα περίεργη ἱστορία. Ἡ δημοσιοποίησή της θά τόν συνοδεύει, ὡς ἀναπάντητη καταγγελία, σ’ ὁλόκληρη τή ζωή του. Καί θά μείνει σάν ἔσχατο δεῖγμα ἡγετικῆς ἐκτροπῆς καί διαφθορᾶς, πού θά τό ψάχνουν καί θά

του τό καταλογίζουν οί μεταγενέστεροι ἐκκλησιαστικοί ἀναλυτές.

Ὁ κ. Χριστόδουλος, γιά νά ἐξυψηρετήσῃ φίλο του καί μελλοντικό ψηφοφόρο του, σέ ἐκλογές, πού ἔγιναν πρὶν ἀπὸ τή δική του προώθηση σιὸν ἀρχιεπισκοπικό θρόνο, ἔκανε πλαστογραφίες. Μὲ τό χέρι του καί μέ τό γραφικό του χαρακτήρα, πλαστογράφησε ψηφοδέλτια, γιά νά ἐπιδοτήσῃ μέ ψήφους τό φίλο του. Ἡ πλαστογραφία του ἀποκαλύφθηκε καί καταγγέλληκε. Ἐπίσημες, ἀναλυτικές ἐκθέσεις γραφολόγων τή βεβαίωσαν. Καί οἱ ἐκθέσεις αὐτές βρίσκονται ἐνσωματωμένες σέ δικαστικούς φακέλλους, πού περιέχουν ὅλο τό ὑλικό τῆς ἀνώμαλης ἐκλογῆς. Ὡστόσο, ὁ κ. Χριστόδουλος σιωπᾷ. Χρόνια τώρα ἡ καταγγελία γιά τήν πλαστογραφία περιφέρεται στοὺς ἐκκλησιαστικούς χώρους καί στά κανάλια τῆς ἐνημέρωσης. Καί ἐκεῖνος φυγομαχεῖ. Ἀποφεύγει νά δώσει τήν παραμικρή ἐξήγηση. Ἀντί γιά τή λεοντή τῆς πνευματικῆς ἀνωτερότητας καί γιά τό ὕψος τῆς ἡγεμονικῆς ἀποφασιστικότητας, πού χρησιμοποιεῖ, ὅταν κατευθύνει τά φαρμακερά βέλη του στοὺς ἐκπρόσωπους τῆς κοσμικῆς ἐξουσίας, περιβάλλεται τήν πένθιμη καλύπτρα τοῦ ἀναχωρητή καί προσποιεῖται ὅτι δέν ἄκουσε τίποτα καί δέν γνωρίζει τίποτα.

Ὅλες οἱ ἀναφορές στά προσωπικά του ὀλισθήματα καί στίς μεθοδεύσεις τῆς βρώμικης διαπλοκῆς τοῦ κόβουν τὸν ἀέρα. Καί ἀποδεικνύουν, ὅτι δέν πορεύεται μέ μέτωπο καθαρὸ καί δέ διαθέτει τήν παρρησία, πού ἀντιστοιχεῖ στό ὕψηλό του λειτούργημα. Ὅταν κάποια δευτέρη κάμερα καί κάποιο ἀντίπαλο μικρόφωνο δέν ἐκδιπλώνουν

τά σκιερὰ ἢ καί ἀπόλυτα σκοτεινὰ πλάνα τῆς προσωπικῆς του σταδιοδρομίας, ὁ τόνος τῶν παρεμβάσεων του εἶναι τραχύς, ἐξουσιαστικός, ἄμετρα ὑπερφιάλος. Ὅταν, ὅμως, προβάλλεται τό στίγμα τῶν λοξοδρομήσεων του, ὅταν οἱ ἀποκαλύψεις ψαύουν τά ἐγκόλπιά του, ἀλλάζει ὕψος καί ἐπικαλεῖται τήν ἀνάγκη σύναψης μορατορίου, γιά νά ἐκτονωθοῦν τά πνεύματα καί νά κυριαρχήσῃ στοὺς κόλπους τῆς Ἐκκλησίας ἡ γαλήνη.

2. Ἄν σταματήσουμε σ' αὐτές τίς ἐπισημάνσεις, δέν θά ἔχουμε δώσει πλήρη εἰκόνα τῆς μεταμφίσεως τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Χριστοδούλου, ἄλλοτε σέ ἀνυποχώρητο λέοντα καί ἄλλοτε σέ κατατρομαγμένο λαγό.

Ἡ ἀχίλλεια φτέρνα του εἶναι τό περιβάλλον του. Οἱ ἄνθρωποι, πού τοὺς ἔχει ἐπιλέξει, γιά νά στελεχωσούν τήν "αὐλή" του καί νά προβληθοῦν ὡς οἱ ἐκλεκτοὶ του συνεργάτες καί οἱ ἐκφραστὲς τῆς πνευματικότητάς του καί τῶν ὁραμάτων του. Ὅλοι αὐτοί, κατὰ κοινὴ ὁμολογία, κλιμακώνονται, σιὸν πῆχυ τῆς ἀξιολόγησης, ἀπὸ τὴν ἀνικανότητα στήν ἔσχατη διαφθορά. Οἱ εἰδήσεις, πού βγαίνουν ἀπὸ τίς πόρτες καί ἀπὸ τά παράθυρα καί ἀπὸ τίς σχισμές τοῦ ἀρχιεπισκοπικοῦ μεγάρου, ἀρκοῦν νά γεμίσουν ὀλόκληρη μαύρη βίβλο. Πολλοὶ ἀπὸ τοὺς ἱερεῖς τῶν Ἀθηνῶν γνωρίζουν πρόσωπα καί συμπεριφορές. Ἐκκλησιαστικοὶ παράγοντες καί πρῶνι συνεργάτες τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἔχουν προσωπικὲς ἐμπειρίες καί εἶναι σέ θέση νά δώσουν μαρτυρία. Δημοσιογράφοι, πού παρακολουθοῦν ἀπὸ κοντά ἢ ἀπὸ κάποια ἀπόσταση διάκρισης, ἔχουν στά ἀρχεῖα

τους πικάντικες ιστορίες. Οί 'Αρχιερείς, πού αντιπολιτεύονται τό Χριστόδουλο ή καί αγωνίζονται νά κρύψουν τίς δικές τους πομπές, κουνουῖν ἀπειλητικά τά ἀποδεικτικά στοιχεῖα, πού κρατοῦν σιά χέρια τους. Καί φωνάζουν δυνατά, γιά νά τό ἀκούσει ὁ προκαθήμενος, ὅτι ἂν τολμήσει καί κινήσει δικαστική διαδικασία ἐναντίον κάποιου ἐνόχου, θά χυθοῦν στό γήπεδο τῆς δημοσιότητας ὅλες οἱ βρωμίες τοῦ περιβάλλοντός του καί θά τόν κάψουν κυριολεκτικά.

Μέσα σ' αὐτό τό κλίμα τῶν ἀπειλῶν πῶς νά κρατήσῃ τή λεοντή του ὁ κ. Χριστόδουλος; Πῶς νά τολμήσῃ μιά πράξη θάρρους; Πῶς νά καθαρῇ τόν ἀγρό τῆς 'Αρχιερωσύνης καί τῆς 'Ιερωσύνης ἀπό τά σαπρόφυτα; Συρρικνώνεται καί σιωπᾷ. Ὑποχωρεῖ στίς πιέσεις καί στίς ἀπειλές καί ἀλλάζει ρότα.

Παράδειγμα χαρακτηριστικό, ἐντυπωσιακό καί ἀπογορευτικό, τό σκάνδαλο, πού ξέσπασε στήν ἡρωϊκή μας Θράκη. Τό πανελλήνιο βούξε. Ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος, στό σύνολό Της, δέχτηκε δέσμη χλεύης. Ἡ Ἱεραρχία τῆς Ἐκκλησίας βρέθηκε στό στόχαστρο. Καί, στό ἐπίκεντρο τῶν ἐπιθέσεων, τῶν σχολίων καί τῶν προσδοκιῶν, ὁ πρόεδρος τῶν Συνοδικῶν Σωμάτων, ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Χριστόδουλος. Ὅλοι περίμεναν τήν ἀντίδρασή του. Τό βρυχηθμό τοῦ λέοντα. Τή δυναμική κίνηση, πού θά ἀποκαθιστοῦσε τό κύρος. Ὅμως, ἡ προσμονή ἀποδείχτηκε μάταιη ἐλπίδα. Ὁ κ. Χριστόδουλος δέν τόλμησε. Οἱ ἀπειλές ἀπό τά ἔδρανα τῶν Ἱεραρχῶν, πού εὐνοοῦν τόν κατηγορούμενο συνιεράρχη τους ή καί συνοδοιποροῦν μαζί του, ἦταν

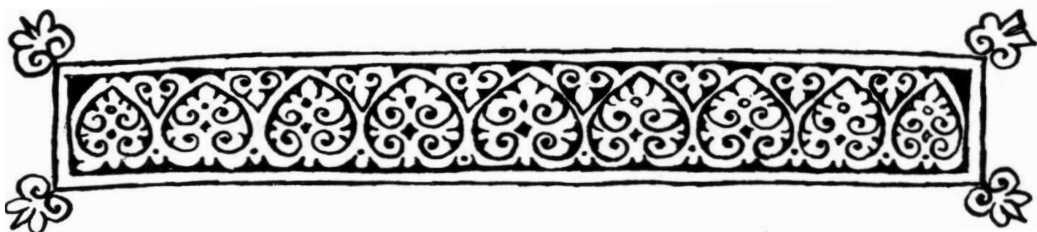
ἰσχυρές. Μέ ὕφος τραχύ καί προκλητικό (ὅπως ἔχει ἀκουστῆ), δήλωσαν στόν προκαθήμενο, πῶς ἂν δέν βάλῃ τό φάκελλο τοῦ Διδυμοτείχου στό ἀρχεῖο, ἀλλά ἐπιχειρήσῃ νά προωθήσῃ τή διαδικασία τῆς δικαστικῆς διερεύνησης τοῦ σκανδάλου, θά βγάλουν στή δημοσιότητα τό παράλληλο φρικτό σκάνδαλο τῆς κεντρικῆς Ἑλλάδας, πού δένεται μέ ὁμφάλιο λῶρο μέ τά κλιμάκια τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς καί θά τόν ἐξευτελίσουν. Μπροστά σ' αὐτή τήν ἀπειλή ὁ κ. Χριστόδουλος ἔκαμψε δουλικά τόν αὐχένα καί ὑποτάχτηκε. Ἐκρίνε τίς ἐξηγήσεις τοῦ κατηγορουμένου ἐπαρκεῖς (δίκως νά ἀκούσει τούς κατήγορους καί δίκως νά ἐρευνήσῃ τά στοιχεῖα τοῦ φακέλλου, πού σχημάτισε ἡ κοσμική δικαιοσύνη) καί παρέπεμψε τό θέμα στό ἀρχεῖο. Οἱ λεονταρισμοί ἔγιναν λόγοι παραμυθίας στόν κατηγορούμενο. Καί ἔτσι ἔζησε ὁ κατηγορούμενος καλᾶ καί ὁ Χριστόδουλος καλύτερα(!).

Ἄλλη ἡ δημόσια, τηλεοπτική ἐμφάνιση, ἄλλη ἡ πράξη. Ἄλλη ἡ "ἐπί σκηνῆς" ἐπένδυση, ἄλλη ἡ ὄψη στους μυστικούς θαλάμους τῆς ἐκκλησιαστικῆς διαπλοκῆς. Τήν ὥρα, πού ὁ προκαθήμενος ἀγοράζει μετοχές στό χρηματιστήριο τῆς δημοτικότητας, προβάλλει τή λεοντή του. Τήν ὥρα, πού δέχεται τίς ἀπειλές, συμβιβάζεται καί ὑποκύπτει.

Μή θεωρήσετε βρυχηθμό λέοντα τίς ἐντυπωσιακές ἐμφανίσεις του καί μή παρασυρθεῖτε νά θαυμάσετε τήν ψεύτικη λεοντή του.

Ο ΑΤΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΡΙΔΟΣ
ΝΙΚΟΔΗΜΟΣ

ΔΙΟΙΚΟΥΣΑ ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΚΑΙ ΔΙΑΛΟΓΟΣ

τον πανηγυρίζοντα Ιερό Ναό του αγίου Μάρκου του Ευγενικού στα Πατήσια ο Μακαριώτατος Αρχιεπίσκοπος, αναφερόμενος στη σθεναρή και ασυμβίβαστη θέση του μονομάχου αγίου κατά την καθοριστική για την περαιτέρω πορεία της Ορθοδοξίας Σύνοδο της Φλωρεντίας, είπε χαρακτηριστικά σε μια αποστροφή της ομιλίας του και τούτο: «Η Εκκλησία δεν φοβάται το διάλογο». Και πράγματι η Εκκλησία, ακολουθώντας το γνήσιο και καθαρό ευαγγελικό λόγο και τα σοφά κελεύσματα των Ιερών Κανόνων, δεν έχει λόγο να φοβάται, δεν πρέπει να φοβάται το διάλογο με όλους και για όλα.

Φοβούμεθα όμως ότι αυτό δε συμβαίνει πάντοτε στο χώρο της διοικούσης Εκκλησίας. Και ενώ σε θέματα που κινούνται έξω από το χώρο της δικαιοδοσίας της και την αφορούν, με κορυφαίο παράδειγμα το επίκαιρο θέμα των ταυτοτήτων, επικαλείται και προβάλλει, προς κάθε κατεύθυνση, το διάλογο ως το κύριο και μοναδικό μέσο για την επίλυση του ανακύψαντος θέματος και αποδίδει ευθύνες στην Κυβέρνηση, και ορθώς, για την αδικαιολόγητη εμμονή

της στην άρνηση ενός τέτοιου διαλόγου, από το άλλο μέρος η ίδια σε θέματα εσωτερικά, που είναι αποκλειστικά της δικής της αρμοδιότητας, αδιαφορεί για το διάλογο και προκλητικά τον αντιπαρέρχεται, κρίνει δε και αποφασίζει, "κυριαρχικώ" και "εξουσιαστικώ δικαίωματι", ερήμην των ενδιαφερομένων. Και αναφερόμεθα προδήλως στο γνωστό, για την 27ετή πορεία του, εκκλησιαστικό ζήτημα με τις διώξεις των Δώδεκα Μητροπολιτών, για τη δημιουργία του οποίου, για τη θλιβερή του εξέλιξη και για την με τεχνάσματα και μεθοδεύσεις συντήρησή του, όχι μόνο διάλογος δεν έγινε, αλλά δεν τηρήθηκε καμμία κανονική ή νόμιμη διαδικασία, στην οποία θα μπορούσαν να μετάσχουν ή έστω να ακουσθούν και οι ενδιαφερόμενοι Ιεράρχες.

Γιατί:

ΠΟΙΟ ΔΙΑΛΟΓΟ ετήρησε η διοικούσα Εκκλησία για τη βίαιη και αυθαίρετη απομάκρυνση το έτος 1974 επί δικτατορίας Ιωαννίδη των Δώδεκα αυτών Αρχιερέων, η οποία έλαβε χώρα χωρίς καμμία διαδικασία, χωρίς εκκλησιαστική δίκη και χωρίς απολογία, ούτε καν ακρόαση των διωχθέντων, με

βάση αποκλειστικά και μόνο τις δύο δικτατορικές Συντακτικές Πράξεις, οι οποίες και «κοσμούν» το προοίμιο των πράξεων των εκπτώσεων. Αυτές μάλιστα τις πράξεις οι ίδιοι τις πληροφορήθηκαν προ της κοινοποίησώς των από τις εκπομπές τότε των ραδιοφώνων. Πρωτόγνωρη η περίπτωση. Έσχατη καταδίκη ανώτατων κληρικών, Μητροπολιτών, χωρίς καμμία σύμπραξη των ιδίων σε κάποια διαδικασία. Και επί πλέον αναγγελία αυτής της καταδίκης το πρώτον από τους εκφωνητές των ραδιοφώνων!

ΠΟΙΟ ΔΙΑΛΟΓΟ ετήρησε στη συνέχεια η εκκλησιαστική διοίκηση, όταν ακολούθησε μια μακρά και θλιβερή πορεία άδικων διώξεων σε βάρος των παραπάνω Αρχιερέων (και είναι σε όλους γνωστές) μετά τις πολλές, τριάντα και πλέον, ακυρωτικές αποφάσεις του Συμβουλίου της Επικρατείας, με τις οποίες δικαιώθηκαν κατ' επανάληψη οι άδικως διωχθέντες Μητροπολίτες. Είναι δε χαρακτηριστικό και τούτο. Οι πρώτες αποφάσεις του Ανω-

τάτου Ακυρωτικού Δικαστηρίου ακύρωσαν τις πράξεις της Εκκλησίας με το αιτιολογικό ότι επιβλήθηκε η έσχατη κύρωση, και δη σε ανώτατους κληρικούς, χωρίς να τους δοθεί καν η δυνατότητα να ακουσθούν! Τούτο αποτελεί πράγματι στοιχείο εντροπής. Και εδώ πρέπει να επισημανθεί ότι η αρχή της ακροάσεως, που δεν τηρήθηκε από την Ελλαδική Εκκλησία, δεν είναι μόνο στοιχείο του διαλόγου, αλλά είναι και κάτι παραπάνω. Αποτελεί όρο της νομιμότητας και είναι θεμελιώδες ατομικό δικαίωμα, το οποίο, κατά ρητή συνταγματική επιταγή, πρέπει να σέβεται και να τηρεί και η κοσμική εξουσία.

ΠΟΙΟ ΔΙΑΛΟΓΟ ετήρησε η διοίκηση της Εκκλησίας, όταν στους εναπομείναντες τρεις αγωνιστές Μητροπολίτες, που έμειναν άσειστοι και αταλάντευτοι στην υποστήριξη της κανονικής τάξεως, με κόστος μεγάλο και πολλές προσωπικές θυσίες, επέβαλε τα γνωστά ανυπόστατα, αντικανονικά και πα-

Παπα -Γιάννη

Είμαι σοκαρισμένος. Όπου σταθῶ καί ὅπου βρεθῶ, μέ ρωτᾶνε γιά τό περιβάλλον τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Χριστοδούλου. Καί ὅλοι γνωρίζουν, μέ λεπτομέρειες, τά ἀνδραγαθήματα τοῦ Θεόκλητου Κουμαριανοῦ.

Φιλικά

Παπα -Γιώργης

ράνομα "επιτίμια ακοινωνησίας". Και με βάση αυτά τα θλιβερά κατασκευάσματα των "επιτιμίων", τα οποία ουδέποτε έχουν επικυρωθεί από την Ιεραρχία με την αυξημένη πλειοψηφία των 2/3, απομάκρυνε και πάλι τους τρεις Μητροπολίτες, χωρίς και τώρα να τους παραπέμψει σε κανονική δίκη και χωρίς καν να τους ακούσει. Και δυστυχώς τα αντικανονικά αυτά "επιτίμια" εξακολουθούν και σήμερα να συντηρούνται υπό τη νέα εκκλησιαστική ηγεσία. Και το σπουδαιότερο, χωρίς και η τελευταία μεθόδευση για τη διατήρησή τους, που δεν ακούσθηκαν και πάλι οι ενδιαφερόμενοι, να συγκεντρώσει έστω την αυξημένη πλειοψηφία των 2/3 του όλου αριθμού των Μητροπολιτών. Παραλείψεις και σφάλματα, τα οποία θα καταγράψει ο εκκλησιαστικός ιστορικός του μέλλοντος με τα μελανότερα χρώματα.

ΕΠΙΜΥΘΙΟ. Κατά την εορτή του αγίου Μάρκου του Ευγενικού ο Μακαριώτατος είπε την παραπάνω φράση: "Η Εκκλησία δε φοβάται το διάλογο". Την προηγούμενη ημέρα σε άλλο πανηγυρίζοντα Ναό είπε και τούτο: "Η αλήθεια πρέπει να λέγεται παρά τις διώξεις που θα επακολουθήσουν". Οι

αρχικά δώδεκα και στη συνέχεια τρεις Μητροπολίτες, υπείκοντες στην αρχιερατική τους συνείδηση, όλα αυτά τα πολλά χρόνια της προσωπικής των περιπέτειας διακηρύττουν την αλήθεια που ταυτίζεται απόλυτα με την κανονική τάξη και δεν υπέκυψαν στις πολλές και επανειλημμένες άδικες διώξεις τους. Από το άλλο μέρος όλα αυτά τα χρόνια των συνεχών διώξεων η διοικούσα Εκκλησία δεν ετήρησε καμμία κανονική διαδικασία, ούτε τους κάλεσε σε διάλογο, ούτε τους έδωσε τη στοιχειώδη και επιβεβλημένη δυνατότητα να ακουστούν και να διατυπώσουν το δικό τους αντίλογο. Και ενώ προς τους τρίτους προβάλλει και υπεραμύνεται του διαλόγου, στο κορυφαίο αυτό εκκλησιαστικό γεγονός, που συγκλόνισε τον ευσεβή λαό επί 27 χρόνια, η ίδια απέφυγε χαρακτηριστικά το διάλογο. Και ερωτάται: Γιατί; Προφανώς γιατί,

ειδικά στη συγκεκριμένη περίπτωση των αντικανονικών επιτιμίων, "φοβάται το διάλογο" και δε θέλει να διατυπώσει λόγο αντιρρητικό επί της ουσίας του προβλήματος. Οποιαδήποτε άλλη απάντηση δεν έχει κανένα λογικό έρεισμα.

Γ.Ι.

Οι άνοιχτοί βόθροι

Βρέ παιδιά, θά τρελλαθώ. Έγώ ό άγράμμα-
τος, ό άξεστος άνθρωπος, ό τελευταίος
μοχλός τής Έκκλησίας, δέν μπορώ νά κα-
ταλάβω τό μεγάλο άφεντικό, τόν Άρχιεπί-
σκοπο Χριστόδουλο. Νά φταίει εκείνος; Δέν
μπορώ νά τό πιστέψω. Ούτε καί μου έπιτρέ-
πεται, νά ρίξω τίς ευθύνες στόν μεγάλο παπά,
γιά νά νοιώσω έγώ δικαιωμένος. Πάλι, νά φορ-
τώσω όλες τίς ευθύνες στήν άγραμματω-
σύνη μου, μου φαίνεται πώς πάει πολύ. Μπο-
ρεί νά μήν έχω φοιτήσει σέ σχολείο, αλλά δέ
μου πάει νά παραδεχτώ, πώς τό κεφάλι μου
έχει μόνο άχυρα.

Θά σάς ιστορήσω τή μεγάλη μου άπορία
καί πώς μου γεννήθηκε καί σείς κρίνετε. Άν,
μάλιστα μέ βοηθήσετε νά λύσω καί έγώ τό
πρόβλημά μου καί νά ξεμπλέξω από τούς λο-
γισμούς μου, τότε θά σάς φιλήσω τό χέρι από
ευγνωμοσύνη.

Πού λέτε, κάθε τόσο ακούω τό Μακαριό-
τατό μας νά όρύεται μπροστά στά άνοιχτά
παράθυρα τών τηλεοράσεων. Νά στιγματίζει
τό κακό. Νά σηκώνει τό δάχτυλο καί νά τό
κουνάει άπειλητικά, λές καί έχει μπροστά του
όλους εκείνους, πού κλέβουν καί ληστεύουν
καί άσχημονούν. Καί νά ρίχνει τουφεκίες-
άσφαρες βέβαια -ένάντια στή βρωμιά καί στή
διαφθορά, πού κατατρώνει σήμερα τά σπλά-
χνα τής κοινωνίας. Δέν περνάει μέρα, πού νά
μήν άκουστούν οι διαμαρτυρίες του καί οι
άπειλές του. Καί δέν ύπάρχει μοχλός του
δημόσιου βίου, πού δέν έχει εισπράξει τό φα-
κελλάκι του. Μή μέ παρεξηγήσετε, δέν έννοώ
τό φάκελλο του φιλοδωρήματος, πού περνάει
στήν τσέπη από τό άλλο χέρι, αλλά τό φα-
κελλάκι τής επίπληξης. Γιά όλους έχει κάτι
νά πει. Γιά όλους έχει κάνει έρευνα καί έχει

άνακαλύψει τά κουσούρια τής συμπε-
ριφοράς τους καί τούς πονηρούς χειρι-
σμούς στήν άσκηση τής ύπηρεσίας τους.
Καί, εκεί, πού μιλάει καί έξηγάει αυτά, πού
μάς ειπε ό Χριστός μας, τά ξεφουρνίζει
καί τά πετάει. Ίσως, γιά νά δημιουργήσει
έντυπώσεις καί νά γράψουν μετά, πώς έχει
άνεβεί ή δημοτικότητα του, δέν ξέρω, δέν

τόν παίρνω στό λαιμό μου. Ίσως, γιά νά τούς
σωφρονίσει, άν καί κανένas από αυτούς δέν
είναι μπροστά γιά νά τόν άκούσει. Ίσως καί
γιά νά προκαλέσει σφήνα καί νά πικάρει τούς
κυβερνητικούς -πού δέν τούς χωνεύει -δίνον-
τάς τους τό μήνυμα, πώς δέν άσκούν άξιο-
κρατία, αλλά περιστοιχίζονται από τά
κατακάθια τής φαυλότητας.

Τί έχει μέσα του ό Μακαριότατος, όταν
μιλάει γιά τό κύμα τής διαφθοράς, πού μάς
έχει κατακλύσει, δέν τό ξέρω. Δέν είμαι, δά,
καί μέσα στή σκέψη του, ούτε μέσα στήν καρ-
διά του. Άλλωστε κανένas από μάς δέ δι-
αφωνεί, πώς ή διαφθορά μάς έχει σαβανώσει
καί πώς όλοι μας τή βλέπουμε μπροστά μας,
γυμνή καί προκλητική καί νοιώθουμε τήν
άσχήμια της νά χαλάει τήν όμορφιά τής ζωής
μας καί τήν κακοσμία της νά πνίγει τήν
όσφρησή μας.

Θά μου πείτε, τότε ποιο είναι τό πρόβλημά
μου μέ τόν Άρχιεπίσκοπο! Γιατί δέ χαίρομαι
τήν κατεβασιά, πού κάνει στους ανθρώπους
καί στίς πράξεις τής διαφθοράς! Καί γιατί,
στά κατάβαθά μου, σχηματίζεται ή έντύπωση,
πώς μέ τήν καθημερινή διαφθορολογία του
κάνει γκάφα καί βρίσκεται χρεώστης
μπροστά στήν κρίση καί τήν έκτίμηση
όλόκληρης τής κοινωνίας!

Θά σάς έξηγήσω. Τήν ώρα, πού ό κ. Χριστό-
δουλος στηλώνεται μπροστά στά τηλεοπ-
τικά παράθυρα καί αρχίζει νά μιλάει μέ πάθος
ένάντια στή διαφθορά, οι πνευματικοί βόθροι
τής Άρχιεπισκοπής του καί του υπόλοιπου
έκκλησιαστικού χώρου ξεβράζουν τά βρω-
μερά λύματά τους καί τίς άναθυμιάσεις τους
καί μάς κάνουν, όλους έμάς, πού ύπηρετούμε
τήν Έκκλησία, νά μή μπορούμε νά σταθούμε

πουθενά για πουθενά. Νά μήν τολμούμε νά σηκώσουμε τό βλέμμα, γιά νά αντικρύσουμε ἄνθρωπο. Καί νά μή βρίσκουμε μέσα μας τή δύναμη νά ποῦμε, πώς ἔχουμε Ἀρχιεπίσκοπο ἡθικό καί δυναμικό, πού δέν ἀνέχεται τήν ἀνθηκότητα καί δέ συμβιβάζεται μέ τούς παραβάτες τῶν θεϊκῶν ἐντολῶν. Μόλις δοκιμάσουμε νά ἀνοίξουμε τό στόμα μας, πέφτουν βροχή ἦ, μᾶλλον, χαλάζι οἱ καγχασμοί, τά ὑπονοούμενα καί οἱ ἀνοιχτές ἀναφορές σέ ἡθικές ἐκτροπές καί σέ βίτσια ρασοφόρων, πού ἔχουν τήν εὖνοια καί τήν προστασία τοῦ προκαθήμενου.

Ὅλοι μᾶς ρωτοῦν: Τί κάνει γι' αὐτά ὁ Χριστόδουλος; Γιατί δέν τά ἀντιμετωπίζει; Γιατί δέν παραπέμπει σέ Ἐκκλησιαστικά Δικαστήρια τούς διεφθαρμένους κληρικούς, γιά νά δικάστουν καί γιά νά καθαιρεθοῦν; Καί γιατί δέ λέει τίποτα, γιά νά κατακεραυνώσει ὅλους αὐτούς, πού κατασπιλῶνουν τό τίμιο ράσο καί γίνονται ἀφορμή νά διασύρεται στό σύνολό του ὁ ἐλληνικός κλήρος;

Ἐγώ ἔχω τύχει πολλές φορές μπροστά σέ τέτοιες φάσεις καί ἐνοιωσα παγωμένος καί κρυσταλλιασμένος. Τί νά πῶ καί τί νά ἀπαντήσω; Ἀλλωστε ἐμένα δέ μοῦ πέφτει λόγος. Νεωκόρος εἶμαι. Δέν εἶμαι δεσπότης, ὑπεύθυνος γιά ὅσα γίνονται στήν Ἐκκλησία. Ἀλλά καί δέν τούς ξέρω καί ὅλους τούς δεσποτάδες καί δέν εἶμαι σέ θέση νά γνωρίζω, ἀπό πρῶτο χέρι καί νά ἐπαληθεύω μήτε τήν ἀθωότητά τους, μήτε τήν ἐνοχή τους.

Ἐκεῖνο, πού μέ ἔχει κατατρομάξει, εἶναι τοῦτο: Οἱ παπάδες τῆς ἐνορίας μου, πού δέχονται πολλές φορές τέτοιες ἐπιθέσεις, δέν βρίσκουν ἐπιχειρήματα, γιά νά ἀντικρούσουν τούς κατήγορους καί νά καλύψουν τόν προιστάμενό τους. Ἐκεῖνοι, καθὼς ξέρουν πολλούς ἀπό αὐτούς, πού κυκλοφοροῦν στούς δρόμους καί βρωμίζουν τό ράσο τους καί τό κύρος τοῦ λειτουργήματός τους, παθαίνουν μεγαλύτερη ζημιά, κάθε φορά, πού οἱ παθιασμένοι συνομιλητές τους ζητοῦν ἐξηγήση γι' αὐτή τήν ἀντιφατικότητα τοῦ Χριστοδούλου. Γιατί ὁ προκαθέμενος ἐμφανίζεται τόσο

ὀργισμένος, ἔτοιμος νά ἐκτοξεύσει ἀστροπελέκια ἐνάντια στούς ἐργάτες τῆς διαφθορᾶς, πού κινοῦνται ἔξω ἀπό τήν ἐκκλησιαστική παρεμβολή καί παθαίνει ἀφλογιστία, ὅταν οἱ ἀρουραῖοι τῆς διαφθορᾶς βρωμίζουν τό πανάγιο Θυσιαστήριο;

Καί ὅταν φεύγουν οἱ ξένοι καί μένουν μόνοι τους οἱ παπάδες στό γραφεῖο τῆς Ἐκκλησίας, τότε μπαρουτιάζουν καί ἀραδιάζουν ὅλες τίς ἱστορίες, πού ξέρουν καί ὅλα τά κουσούρια τοῦ Χριστόδουλου καί τῶν συνεργατῶν του. Τότε γίνεται τό "ἔλα νά δεῖς". Ἀπό κεῖ ξεκλέβω καί ἐγώ πολλά ἀπό τά ἐκκλησιαστικά μυστικά. Ἀλλά δέν τά μεταφέρω παραπέρα, γιά νά μήν ἐκθέσω τούς παπάδες μας.

Ἀλλά μέσα μου μέ καίει τό ἐρώτημα: Δέν τόν ἐνοχλοῦν τό Μακαριότατό μας οἱ ἀνοιχτοί ἐκκλησιαστικοί βόθροι; Δέν τόν πνίγει ἡ δυσοσμία; Εἶναι τόσο ἐξοικειωμένος μέ τήν ἐκκλησιαστική διαφθορά, πού τή νοιώθει ὡς μυροφόρο ἀτμόσφαιρα; Καί δυσφορεῖ μόνο, ὅταν οἱ ξένες ἀναθυμιάσεις, ἀπό ἔξω, ἐγγίσουν τή μύτη του;

Ποῖός θά μοῦ δώσει ἀπάντηση;

Ὁ Νεωκόρος

ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗ

Δεκαπενθήμερο Δελτίο

Ἐκκλησιαστικῆς Ἐνημέρωσης.

Ἰδιοκτήτης:

ὁ Μητροπολίτης

Ἀττικῆς καί Μεγαρίδος

ΝΙΚΟΛΗΜΟΣ

Διεύθυνση:

19011 Αὐλῶν Ἀττικῆς.

Τυπογραφεῖο Κωνσταντίνου Σανιδᾶ

Ἰωαννίνων 6, Μοσχάτο.

Μετράει πληγές.

Ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος μετράει τίς πληγές της. Καθώς κλείνουν τέσσερα χρόνια, ἀπό τότε, πού ὁ κ. Χριστόδουλος ἀνέβηκε, μέ ὕφος ὑπεροπτικό καί μέ ὑποσχέσεις Μεσσιανικές στό θρόνο τῶν Ἀθηνῶν, ἡ Ἱεραρχία τῆς ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας καί ὁλόκληρο τό πλήρωμα φυλλομετροῦν μελαγχολικά τό χρονικό τῶν πληγῶν καί διασταυρῶνουν μέ ἀπογοήτευση τίς ἐμπειρίες τους.

Πολλοί, ὅσοι δέν ἔχουν ἐπηρεαστεῖ ἀπό τό ἀθεϊστικό κλίμα τῆς ἐποχῆς, εἶχαν ἐπενδύσει στήν προσωπικότητα τοῦ κ. Χριστόδουλου. Εἶχαν πιστέψει, πώς θά μπορέσει νά βγάλει τήν Ἐκκλησία ἀπό τήν ἀνυποληψία, στήν ὁποία τήν εἶχε καταδικάσει ἡ συνωμοτική φυσιογνωμία τοῦ Σεραφεῖμ. Καί περίμεναν, μέ ἀνοιχτές καρδιές καί μέ διάθεση προσφορᾶς, νά ἀκούσουν τό ἱερό προσκλητήριο καί νά δηλώσουν ἐθελοντική στράτευση.

Ὅμως, τά τέσσερα χρόνια τούς πάγωσαν. Στό πρόσωπο τοῦ νέου προκαθημένου δέν ἀναγνώρισαν τόν πατέρα καί τόν ποιμένα, ἀλλά τόν ἡθοποιό, πού ὑποδύεται, μέ ὑποκριτική προσποίηση, τό ρόλο του, ἀποβλέποντας στήν ἀμοιβή, στό χειροκρότημα. Τά ὄνειρα γιά μιά ἀξιοκρατία στή διοίκηση τῆς Ἐκκλησίας, γιά πιστότητα στούς Ἱερούς Κανόνες, γιά ἐκδαπάνηση κατά τήν ἐνεργοποίηση τῆς ἀποστολικότητας καί τῆς οἰκουμενικότητας, ὄχι μόνο ἔμειναν ἀνεκπλήρωτα, ἀλλά καί τσαλαπατήθηκαν βάνασα.

Τέσσερα ὁλόκληρα χρόνια, τό μόνο, πού βλέπουν οἱ Ἕλληνες Ὁρθόδοξοι καί τό μόνο προφίλ, πού τηλεκατευθύνεται στήν οἰκουμένη, εἶναι ἡ σπάταλη χλιδή καί ἡ ἀφόρητη ἔπαρση, πού ἀνάβει φωτιές ἀντιμαχίας καί προκαλεῖ διχασμούς στό κορμί τῆς Ἐκκλησίας καί στόν προμαχῶνα τοῦ Ἑθνους.

Πρέπει νά ὁμολογηθεῖ, ὅτι στή μακρά ἱστορική διαδρομή τῆς Ἐκκλησίας, στό μήκος τῶν εἴκοσι αἰώνων, δέν ἐμφανίστηκε Ἐπίσκοπος, διάδοχος τῶν Ἀποστόλων καί φορέας τῆς ἐνωτικῆς δύναμης Ἰησοῦ Χριστοῦ, πού, σέ τόσο μικρό διάστημα (τέσσερα χρόνια), νά ἀνοίξε τόσα ρήγματα καί νά ἐγινε ἀφορμή τόσο ἀνοούσιων καί ἀνώφελων διχασμῶν.

Τό τραγικό αὐτό πρόνομο, θά καταλογιστεῖ στόν κ. Χριστόδουλο. Θά σφραγίσει τήν ἱστορία του. Καί θά δοθεῖ στό διάδοχό του, ὡς ἀρνητικό ὑπόβαθρο τῆς δικῆς του ἐπισκοπικῆς διακονίας.

Ὑπό ἀμφισβήτηση.

Τό συμπέρασμα εἶναι, πώς, αὐτή τή στιγμή, ὁ κ. Χριστόδουλος εἶναι Ἀρχιεπίσκοπος ὑπό ἀμφισβήτηση.

Ὅταν ἀνέβαινε τά σκαλοπάτια τοῦ ἀρχιεπισκοπικοῦ θρόνου, ὅλοι ἐστίαζαν στό πρόσωπό του τίς ἐλπίδες τους. Ἦταν ὁ Ἀρχιεπίσκοπος τῶν ἐλπίδων καί τῶν προσδοκιῶν. Τώρα, ὕστερα ἀπό τέσσερα χρόνια, ὑπερφιάλης καί ἄγονης παρέλασης στίς πασαρέλες τῆς προβολῆς καί τῆς αὐτοδιαφήμισης, ἔχει καταντήσει ὁ κερματοδέκτης τῆς ἀμφισβήτησης.

Δέν ἔχει πιά φίλους. Οἱ κόλακες, πού τόν περιστοιχίζουν καί τόν ἐπευφημοῦν, δέν εἶναι φίλοι του. Εἶναι τά πιράγχας τοῦ κύρους του καί τῆς ὑστεροφημίας του. Δέν ἔχει συνεργάτες. Αὐτοί, πού τούς ἐμφανίζει ὡς περιβάλλον του καί ὡς συνεργάτες του, εἶναι στήν πλειονότητά τους-τά ἀπόβλητα τῶν ἀρχιερατικῶν μαγειρειῶν. Δέν ἔχει ὄραμα. Ἡ καθημερινή ἐναγώνια παρακολούθηση τῶν δεικτῶν τῶν δημοσκοπήσεων καί ἡ τεχνητή μετατόπισή τους σέ ψηλότερη στάθμη, δέν ἀποτελεῖ ὄραμα, ἀλλά ἐκπεσμό.

Ἡ ἀποτυχία του εἶναι, δυστυχῶς, κα-

θολική. Καί ἡ ἀμφισβήτησή του ἐκτίμηση ἀνεπίστροφη.

Πρελούντιο κατορθωμάτων.

Ὁ καινούργιος Μητροπολίτης Σύρου, ὁ ἄνθρωπος, πού τόν ἐπέβαλε ἡ διαπλοκή, ἄρχισε νά ὑφαίνει τόν καμβά τῶν κατορθωμάτων του!!

Στήν ἐφημερίδα «Ἀπογευματινή» τῆς 23ης Φεβρουαρίου 2002, διαβάσαμε: «Πρὶν καλὰ καλὰ συμπληρώσει τρεῖς μῆνες στό θρόνο τῆς Μητροπόλεως Σύρου, Τήνου, Πάρου, Κέ-ας καί Μήλου, ὁ κ. Δωρόθεος-ἡ ἐκλογή τοῦ ὁποίου ἦταν ἡ αἰτία γιά ἀντιπαράθεσις στήν ἡγεσία τῆς Ἐκκλησίας-ὡς πρόεδρος τῆς διοικούσας ἐπιτροπῆς τοῦ ἱεροῦ ἰδρύματος Εὐαγγελιστρίας Τήνου, προωθεί πρόταση τῆς εταιρείας *Dialectica* ἀπό τήν Κύπρο γιά τή δημιουργία ἰστοσελίδος (*Website*) στήν τιμή τῶν 30.000.000 τό χρόνο. Ἡ πρόταση, ἐκτός ἀπό τή δημιουργία τῆς ἰστοσελίδας μέ τήν ἐπωνυμία *www.panagia tinou.gr.*, περιλαμβάνει καί τήν ἀνανέωσή της μέ φωτογραφίες.

Ἡ προσφορά, πού προέρχεται ἀπό τήν εταιρεία *Dialectica Web Communications*, μπορεῖ νά ἀκούγεται σέ ὀρισμένους λογική, ἀλλά ἡ ὑπόθεση ἀποκτᾷ ἄλλη διάσταση ἀπό τή στιγμή πού τό Πανεπιστήμιο Πατρῶν τήν ἴδια ἐργασία τήν προσφέρει στό Ἰδρυμα τῆς Εὐαγγελιστρίας Τήνου στήν τιμή τῶν 13.000.000 δρχ. ἐνῶ τή συντήρηση τήν προσφέρει δωρεάν.

Στήν Τήνο πολλοί εἶναι ἐκεῖνοι πού κάνουν λόγο γιά «ἐξόφληση γραμματίων» ἀπό τήν πλευρά τοῦ κ. Δωροθέου...».

Σύμφωνα μέ τό ρεπορτάζ, ὁ ἐκλεκτός Χριστοδούλου, πού κατὰ τήν ἐπίσημη ὥρα τῆς χειροτονίας του δήλωνε: «Μακαριώτατε, Ἡ καρδιά μου καί ἡ Μητρόπολη Σύρου, σᾶς ἀ-νῇκουν», ἐπιχείρησε νά φορτώσει στό ἱερό Ἰδρυμα τῆς Εὐαγγελιστρίας τῆς Τήνου τό βάρος τῶν 30.000.000 δραχμῶν ἐτησίως, γιά ἐξόφληση γραμματίων ἀγνωστης σκοπιμότητας.

Ἡ ἀποκαλυπτική ἀπολογία του.

Ὁ «λικνιστός» Μητροπολίτης τῆς Σύρου (ὅπως αὐτοπροσδιορίστηκε) ἐπιχείρησε νά ἀπολογηθεῖ γιά τήν «ἐξόφληση τῶν γραμματίων» του. Καί τί εἶπε; Ὅτι δέν ὑπάρχει καμμία συναλλαγή καί καμμία ὑποπτη κίνηση. Ἀπλούστατα, κάποια ἐταιρεία κατέθεσε τήν πρόταση στό γραφεῖο τοῦ Προέδρου τοῦ Ἰδρύματος, πού εἶναι ὁ Μητροπολίτης. Καί ὁ πρόεδρος ἔστειλε τήν πρόταση στή Γραμματεία τοῦ Ἰδρύματος γιά νά πρωτοκολληθεῖ καί γιά νά προωθηθεῖ πρὸς συζήτηση στήν ἐπόμενη Συνεδρίαση τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

Ἀφελῆς εἶναι ὁ νέος Μητροπολίτης; Ἡ πολύ «λικνιστός» καί δέν ὑποψιάζεται τή βαρύτητα καί τίς συνέπειες τῶν κινήσεών του;

Τό Ἰδρυμα τῆς Τήνου εἶναι Νομικό Πρόσωπο Δημοσίου Δικαίου. Μέ βάση αὐτή τή νομική του προσωπικότητα, πῶς δικαιολογεῖται, ὅτι πρόταση ἐταιρείας κατατέθηκε, ἀνοιχτή, στό γραφεῖο τοῦ Προέδρου, χωρίς νά ὑπάρχει διαγωνισμός καί πρόσκληση ὅλων τῶν ἐνδιαφερομένων νά καταθέσουν σφραγισμένες προτάσεις;

Στή συγκεκριμένη περίπτωση διαγωνισμός δέν ἐγίνε. Προτάσεις δέν κατατέθηκαν, παρά μόνο μία καί αὐτή ἀνοιχτή καί μάλιστα στό γραφεῖο τοῦ Προέδρου. Αὐτή ἡ διαδικασία δέ συνιστᾷ διαπλοκή ἀνεπίτρεπτη καί ὑποπτη; Παρά ταῦτα, ὅμως, ἡ πρόταση προωθήθηκε νά πρωτοκολληθεῖ καί νά συζητηθεῖ. Καί ἔτσι, ἐνεπλάκησαν στήν κομπίνα καί στήν παρανομία καί ὅλα τά μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

Ἄν αὐριο ὑποβληθεῖ κάποια καταγγελία στόν Εἰσαγγελία καί ἀρχίσει ἔρευνα, τί θά πεῖ ὁ Μητροπολίτης; Θά καθίσει στό скаμνί καί αὐτός καί ὅλα τά μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

Ἡ κίνηση τοῦ «λικνιστοῦ» Μητροπολίτη ἰχνογραφεῖ τό πορτραῖτο τοῦ ἐκλεκτοῦ τοῦ κ. Χριστοδούλου, πού, γιά χάρη του, ἀναστάτωσε τήν ἱεραρχία τῆς Ἐκκλησίας καί ὁλόκληρο τό ἐκκλησιαστικό πλῆρωμα.